

Praktizijnsborrel

Bij de jaarlijks drukbezochte Praktizijnsborrel (met aansluitend diner) kon natuurlijk ook dit jaar een afvaardiging van de ABB redactie niet ontbreken. Al was het maar vanwege de locatie: men mocht wederom over de drempel van het prestigieuze Sofitel Legend Amsterdam 'The Grand' stappen. De ontvangst door de portier die ons begroette in maar liefst vier talen belofde veel goeds...

Door: Annelies van Ochten

Alvorens te kunnen starten met het beoordelen van de wijn, woonden de vroege aanwezigen het minisymposium "Kwaliteit van wetgeving" bij. Als sprekers waren aanwezig hoogleraar Rob van Gestel, senator (en voormalig advocaat en rechter) Marijke Scholten, Hoofd sector Privaatrecht van de afdeling wetgeving bij het ministerie van Justitie, Ellen Kiersch en wetenschapper Peter van Lochem, alles opgeschmukt door een regelmatig 'gebbetje' van Oud-Amsterdams deken Germ Kemper. Vanuit de zaal werd een actieve bijdrage geleverd op de voorafgaand uitgereikte stellingen. Hoewel het minisymposium plaatsvond in de prachtige voormalige raadszaal, waren de invallende duisternis, de sfeervolle verlichting en het tijdstip reden te meer na verloop van tijd te verlangen naar een goed glas.

Na anderhalf uur was het zo ver, de aanwezigen (voor een groot gedeelte bestaande uit advocaten die in een aflevering van Jort Kelders' 'Hoe heurt het eigenlijk' niet hadden misstaan) stroomden de raadszaal uit op weg naar één van de drie zalen waar kon worden geborrel. Daar mengden zij zich tussen de inmiddels ook toegestroomde enigszins jongere advocaten en andere zeer drukke 'praktizijners', die in ieder geval voor de jaarlijkse borrel tijd hadden kunnen vrijmaken in hun drukke agenda's. Op de aanwezige barretjes stonden de gevulde wijnglazen al klaar voor de dorstige advocaten en op verzoek werden ook de nodige biertjes en frisdranken getapt. De sfeer zat er al snel in en het ene wijntje volgde het andere op, mede door de serveersters die rondliepen met flessen wijn en de glazen al bijschonken voordat deze al goed en wel leeg waren. Binnen korte tijd overstemde het geroezemoes van uitgelaten advocaten de op de achtergrond spelende muziek. Maar goed ook, misschien viel het dan wat minder op dat het aanbod van de hapjes

enigszins karig was. Zoals het de 'huisvester' van sterrenrestaurant Bridges betaamt, zagen de hapjes er uit als een plaatje: een zalmhapje op een zilveren amuselepel en een canelle van tapenade op een krokant toastje. Jammer genoeg waren de hapjes erg zout, wat overigens wel weer resulteerde in de inname van nog meer drank, waarvan de residuen konden worden achtergelaten in de enorm chique 'powderroom'. Daar mochten in ieder geval de dames hun handen trakteren op een heuse luxe 'parfum droom' in de vorm van zeep-uit-pompje van Hermès. En met schone handen kon men vervolgens plaatsnemen in de in dinerzaal omgetoverde raadszaal, waar het gemis aan hapjes ruimschoots werd goedgemaakt met een weldadig walking dinner. Ik 'praktizeer' er niet over om dit evenement volgend jaar over te slaan!

Beoordeling:

Locatie: (prachtig pand met sublieme 'powderroom')	★★★★★
Kwaliteit wijn: (het dronk lekker weg)	★★★★★
Kwaliteit happen: (mooi uiterlijk, maar helaas dat innerlijk...)	★★☆☆☆
Aanwezigheid: (3 afgeladen zalen)	★★★★★
Gezelligheid: (de wijn heeft zijn bijdrage goed geleverd)	★★★★☆